

Κέντρο Αθήνας: έξι μύθοι, μία αλήθεια

Η σημερινή κατάσταση, αποτέλεσμα πολλών και σύνθετων παραγόντων, δεν θα αλλάξει σε μία μέρα

Το **ΘΕΟΔΩΡΟ ΠΑΓΚΑΛΟΥ**
Αντιπρόεδρο της κυβέρνησης

Η κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει το κέντρο της Αθήνας είναι αποτέλεσμα πολλών και σύνθετων παραγόντων, αλλά και μιας μακροχρόνιας αναποφασιστικότητας και έλλειψης έγκαιρων πρωτοβουλιών τόσο σε επίπεδο κεντρικής κυβέρνησης όσο, κυρίως, σε επίπεδο δήμου - και δεν εννοώ την παρούσα δημοτική αρχή. Επιπλέον, επίσης, από γεγονότα που συμβαίνουν εκτός Ελλάδας και δημιουργούν έντονα μεταναστευτικά ρεύματα ή αλλάζουν τα χαρακτηριστικά των ήδη υπαρχόντων. Π.χ. τα γεγονότα στη Βόρεια Αφρική σε συνάρτηση με την απόφαση της Τουρκίας να απελευθερώσει το καθεστώς προξενικών θεωρησίων με το Μαρόκο, την Τυνησία και την Αλγερία, οδήγησαν στην κατακόρυφη αύξηση των παράνομων μεταναστών από αυτές τις χώρες (το 2009 συνελήφθησαν 329 λαθρομετανάστες από την Αλγερία ενώ το 2010, 7.320).

Σήμερα, η κυβέρνηση, η περιφέρεια αλλά και ο δήμος καλούνται να αντιμετωπίσουν την κατάσταση, ενώ η 12η ώρα έχει παρέλθει. Η καλλιέργεια υψηλών προσδοκιών για άμεσες, δηλαδή μαγικές, λύσεις δεν συνιστά στην ορθολογική αντιμετώπιση του προβλήματος, αλλά αντίθετα υπονομεύει τις δυνατότητες της επιτυχίας του. Χρειάζεται χρόνος όχι μόνο για να εφαρμοστούν, αλλά κυρίως για να αποδοθούν τα μέτρα.

Είναι πάντα εύκολο η πραγματοποίηση εντυπωσιακών επιχειρήσεων -ειδικά αστυνομικού χαρακτήρα- αλλά αν δεν συνοδεύονται από τις αναγκαίες υποδομές καθώς θα μεταβέσουν το πρόβλημα σε άλλες περιοχές του Δήμου Αθηναίων ή γειτονικών δήμων, τακτική που η παρούσα κυβέρνηση σε καμία περίπτωση δεν επιθυμεί. Πολλοί υποστηλίζουν με διατυπωμένες εύλογες απορίες που έχουν πάρει τη μορφή «α-στικόν μύθων», για τους λόγους που δεν αντιμετωπίζονται σειρά ζητημάτων τα οποία αφορούν όχι μόνο την Αθήνα, αλλά ολόκληρη τη χώρα. Ες όρισε λοιπόν αυτές τις απορίες, αυτές τους μύθους.

Μύθος 1ος: Γιατί δεν στέλνουμε τους λαθρομετανάστες αμέσως πίσω;

Για να τους στείλουμε «πίσω» πρέπει να έχουμε ποιο είναι αυτό το «πίσω». Η Τουρκία, η κύρια χώρα μέσω της οποίας καταλήγουν εδώ, δεν τους δεχεται. Από το 2002 που άρχισε η εφαρμογή του ΕΛΛ-τουρκικού Πρωτοκόλλου Επαπειλοκόμης, μέχρι το 2010, οι τουρκικές αρχές παρέλαβαν 2.491 αλλοδαπούς από τους 73.935 που εισήλθαν παράνομα στη χώρα μας μέσω της Τουρκίας. Η Ελλάδα καταβάλλει διπλωματικές προσπάθειες, για να αλλάξει αυτή η κατάσταση, πάντοτε εντός του πλαισίου της Ε.Ε. Το δεύτερο σκέλος του ερωτήματος είναι γιατί δεν

Σήμερα δεν υπάρχει η δυνατότητα για χιλιάδες προσλήψεις και αγορές εξοπλισμού. Κάθε περιπολικό που κείτεται, κάθε καταστροφή, πληρώνεται από τους φορολογούμενους και δεν είναι εύκολο να αντικατασταθεί.

τους στέλνουμε στις χώρες τους. Εδώ υπάρχουν δύο κύριες ομάδες. Η μία αποτελείται από λαθρομετανάστες που προέρχονται από χώρες που δεν υφίστανται ως κράτη στην πραγματικότητα (π.χ. Αφγανιστάν, Σομαλία κ.λπ.) και σε σημαντικό ποσοστό δικαιούνται πολιτικό άσυλο. Οι ακροεξέτες κραυγές, όμως, έχουν δημιουργήσει την εντύπωση ότι η παραχώρηση ασύλου σε αυτούς είναι κάτι απαράδεκτο, ενώ στην πραγματικότητα θα διευκόλυνε και την αποδομία τους για χώρες της Ευρώπης, όπου ήδη υπάρχουν συγγενείς τους.

Η άλλη ομάδα προέρχεται από χώρες στις οποίες είναι εφικτό να σταλούν πίσω. Όμως, οι ίδιοι οι λαθρομετανάστες, δεν λένε την αλήθεια. Συνήθως αυτοπροσδιορίζονται, ψευδώς, ως «Πολωνοί». Γι' αυτό τον λόγο, χρειάζεται χρόνος για να ανακαλυφθεί η πραγματική τους ταυτότητα. Μετά απαιτείται η συνεργασία με τις προεξέτες των χωρών τους για να εκδοθούν τα απαραίτητα ταξιδιωτικά έγγραφα. Φυσικά κάποιον ότι, μπορούν για να καθυστερήσουν την όλη διαδικασία. Έτσι περνούν μήνες.

Ταυτόχρονα όμως, η Ελλάδα δεν διαθέτει χώρους επιμελείς, για να στεγάσει επί μόνον μεγάλο αριθμό λαθρομεταναστών, ώστε να τους έχει υπό τον έλεγχό της. Όλοι θυμούνται τις αντιδράσεις των τοπικών κοινωνιών όταν ανακινώθηκε η χωροθέτηση των Κέντρων Φιλοξενίας. Αν, όμως, δεν δημιουργηθούν τέτοια κέντρα σε όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερα στην Αττική, το πρόβλημα δεν θα λυθεί, γιατί πολύ απλά οι λαθρομετανάστες ξέρουν ότι, ακόμα και αν συλληφθούν, θα μείνουν εγκλωβιστοί για μικρό χρονικό διάστημα. Η διά της βίας επιβολή της εγκατάστασης τέτοιων Κέντρων στις τοπικές κοινωνίες δεν είναι εφικτή. Χρειάζεται κοινωνική συναίνεση. Η κυβέρνηση είναι έτοιμη να συζητήσει αναπαισθητικά οφέλη για την εγκατάσταση τέτοιων κέντρων.

Χρειάζεται χρόνος όχι μόνο για να εφαρμοστούν, αλλά κυρίως για να αποδοθούν τα μέτρα.

Η καλλιέργεια υψηλών προσδοκιών για άμεσες, μαγικές, λύσεις δεν συνιστά στην ορθολογική αντιμετώπιση του προβλήματος.

Μύθος 2ος: Γιατί δεν διώχνουμε τις πόρνες;

Εδώ περισσότερο η ηθική υποκρισία. Ο νόμος για τους οικους ανοχής έχει ως αποτέλεσμα να υπάρχουν σήμερα περίπου 3 νόμιμοι στην Αθήνα. Οπου όμως δεν υπάρχει νόμιμη ρύθμιση, ανθεί η παρανομία. Η επί τακτική έχει οδηγήσει στα εξής αποτελέσματα: α) χιλιάδες άνθρωποι είναι θύματα μιας απίστευτης βίας και εκμετάλλευσης, β) υπάρχουν τεράστια κινδύνου για τη δημόσια υγεία, γ) εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ διακινούνται παράνομα και τρέφουν τη διαφθορά, δ) οι οικισμοί ανοχής έχουν εξαπλωθεί σε όλη την Αθήνα ανεξέλεγκτα, ενώ είναι χαρακτηριστικό, για το που έφτασε η κατάσταση, η ύπαρξη ειδικής ισοστολίδας όπου διαφημίζονται όλοι με τα απαραίτητα σκόλια, όπως και τα «καλλιτεχνικά» ονόματα των εκδιδομένων, ε)

σε μία εποχή που το κράτος μειώνει μισθούς και συντάξεις, εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ διακινούνται, χωρίς να φορολογούνται, ενώ την ίδια στιγμή το κοινωνικό και ιατρικό κόστος αυτές τις καταστάσεις επιβαρύνει εξ ολοκλήρου το δημόσιο ταμείο.

Η αλλαγή του νόμου με στόχο τη ρύθμιση του φαινομένου δεν μπορεί να γίνει χωρίς κοινωνική συναίνεση. Βεβαίως, το φαινόμενο της πορνείας υπάρχει σε τέτοια έκταση γιατί κάποιος συμπολίτης μας πληρώνει για τις υπηρεσίες αυτές. Δεν θα έπρεπε, αντί μόνο να εγκαλούμε τα θύματα ή το κράτος που δεν τα «εξαφανίζει», να αποδοκιμάσουμε και να απονομιμοποιήσουμε ηθικά και κοινωνικά όλους εκείνους που με τα χρήματά τους συντηρούν αυτό το άβλο δικτύο εκπόρευσης; Είναι έτοιμη η ελληνική κοινωνία να δεχθεί την ποινικοποίηση για τον πελάτη;

Μύθος 3ος: Γιατί δεν διώχνουμε τα «πρεζόνια» από το Κέντρο;
Ανά πάσα στιγμή η Αστυνομία είναι σε θέση να τους διώξει. Πού θα πάνε όμως; Η κατάσταση στο Κέντρο είναι που τους έφερε εδώ. Δεν είναι εκείνοι που τη δημιουργήσαν. Είναι ασθενείς που χρειάζονται πολύπλευρη ιατρική περίθαλψη και ψυχοκοινωνική υποστήριξη. Την ίδια στιγμή όμως οι τοπικές κοινωνίες ξεσηκώνονται όταν ανακινώθηκε η συζήτηση στα νοσοκομεία θα λειτουργούσαν ειδικές μονάδες γι' αυτά τα παιδιά που είναι δικιά μας παιδιά. Θα αντιδρούσαν αν αντί για μονάδα περιθάλψης ναρκωμένων, ιδρύονταν μια ογκολογική κλινική; Οι ναρκωμένοι υποφέρουν από ασθένειες που συνδέονται με τον τρόπο ζωής και τις μεθόδους χρήσης των ουσιών. Είναι καλύτερο να έρχονται σε επαφή με νοσοκομεία. Έτσι θα μοιραστεί σε πολλά σημεία ο πληθυσμός των χρηστών, τερματίζοντας το φαινόμενο της αποκλειστικής συγκέντρωσής τους σε μία τοποθεσία με όλα όσα αυτό

συνεπάγεται. Η δημιουργία τέτοιων κλινικών δεν νοσοκομεία της χώρας είναι οικονομικά εφικτή, αλλά με βουλευτές, δημάρχους και λοιπούς τοπικούς ηγέτες να διαδηλώνουν έξω από τα νοσοκομεία με όπλο τον φόβο, πόσο πραγματοποιήσιμη είναι;

Μύθος 4ος: Γιατί δεν εξαφανίζουμε τους «μαϊμούδες» που πουλάνε «μαϊμούδες»;

Στα δύο κύρια σημεία, που πλέον έχει περιοριστεί το φαινόμενο, η Αστυνομία δεν μπορεί να παρεμβεί, γιατί προστατεύονται από το ναπησθητικό άσυλο. Στη μία μάλιστα περίπτωση (ΑΣΟΕ) οι «ναπησθηστές» και ο γνωστός πολιτικός χώρος, όχι μόνο τους έχουν προσφέρει αθέμιτο εντός του ναπησθησμού σε κατελιμμένους χώρους, αλλά τους προστατεύουν επιπλέον στους αστυνομικούς όποτε εκείνοι προσταθούν να τους ελέγξουν. Η αλλαγή της νομοθεσίας περί ασύλου χρειάζεται κοινωνική συναίνεση. Και εδώ όμως οφείλουμε να παρατηρήσουμε ότι οι «μαϊμού» με τις «μαϊμούδες» υπάρχουν, γιατί υπάρχουν πελάτες και αυτοί είναι κυρίως Έλληνες, όχι λαθρομετανάστες. Αυτό που αγοράζουν δεν έχουν ευθύνη; Είναι έτοιμη η ελληνική κοινωνία να δεχθεί τη συνυπευθύνονται για αγοράσή με, ή, αυτό συνεπάγεται;

Μύθος 5ος: Γιατί δεν συλλαμβάνονται ιδιοκτήτες ακινήτων που στεγάσουν ο' αυτά εκατοντάδες λαθρομετανάστες;

Η στέγαση λαθρομεταναστών συνιστά φορολογικό αδίκημα. Η συνεργασία ΣΔΟΕ, Αστυνομίας, δήμου και περιφέρειας έχει ήδη οδηγήσει στην επιβολή δεκάδων προτίμων.

Μύθος 6ος: Γιατί η Αστυνομία δεν στέλνει περισσότερους άνδρες για την απονομιμοποίηση του Κέντρου;

Τα μέσα που διαθέτει η Αστυνομία δεν είναι ανεξάντλητα. Χάρη στα μέτρα της κυβέρνησης έφυγαν από διάφορες υπηρεσίες γραφείου και επέστρεψαν σε καθήκοντα αστυνομικούς πάνω από 5.000 αστυνομικοί. Κινητοποιήσεις όπως αυτή της Κερατέας ή των «Αγανακτισμένων», έχουν τεράστιο οικονομικό κόστος (2,4 εκατομμύρια ευρώ τοίχια και «εξέγερση» της Κερατέας) και εξαντλούν τους πόρους της Αστυνομίας. Κάθε τοπική «εξέγερση» μειώνει τις δυνατότητες που μπορεί η Ε.Α.Σ. να διαθέσει για την προστασία των πολιτών. Η Ελλάδα δεν είναι και ούτε πρέπει να γίνει, αστυνομικό κράτος. Σήμερα, ιδίως, δεν υπάρχουν οι οικονομικές δυνατότητες για χιλιάδες προσλήψεις και αγορές εξοπλισμού. Κάθε περιπολικό που κείτεται, κάθε καταστροφή, πληρώνεται από τους φορολογούμενους και, ειδικά αυτή την περίοδο, δεν είναι εύκολο να αντικατασταθεί.

Και μία αλήθεια: Η σημερινή κατάσταση στο Κέντρο δεν θα αλλάξει σε μία μέρα.